

Предговор

Нако Стефанов

Народите и обществата от регионите Южна, Източна и Югоизточна Азия (ЮИЮА) представляват изключителен интерес от гледна точка на изследването и разбирането на развитието на човешката цивилизация като цяло. Този интерес се провокира от редица факти, обстоятелства и причини:

- Именно тук възникват едни от първите цивилизации в историята на човечеството около реките Инд и Ганг, както и около Хуанхъ и Яндзъ. Цивилизации, които и в съвременната епоха не само продължават да съществуват, но и са източник на самобитна социокултурна динамика с разширяващ се ареал на културно въздействие и взаимодействия;
- Хилядолетия наред, включително до ден днешен тук са не само най-големите човешки популации – Китай, Индия, Индонезия и други, но и най-богатите и разнообразни в културно отношение традиции и пространства – будизъм, конфуцианство, хиндуизъм, джайнизъм и прочее;
- Изключителната социално-икономическа и – ще подчертаем, иновационно-технологическа динамика, която демонстрират страни като КНР, Индия, Япония, РКорея, Сингапур, Тайланд, СРВиетнам, Малайзия, Индонезия и т.н., превръщат Южна, Източна и Югоизточна Азия в най-бързо развиващата се в стопански и технико-технологически план зона на нашата планета Земя;
- В лицето на такива регионални обединения като Асоциацията на държавите от Югоизточна Азия (АСЕАН), Асоциацията за регионално сътрудничество в Южна Азия (СААРК), Инициативата *Бенгалски залив за многоотраслево технико-икономическо сътрудничество* редица други се манифестира интеграция и взаимноизгодно развитие на страни с различаващи се политически и социо-икономически системи като пример за целия свят на сътрудничество на неконфронтационна основа.

В резултат на много от гореизброеното се наблюдава нарастващата роля и значение на регионите Южна, Източна и Югоизточна Азия в съвременния

глобален свят, които напълно заслужено привличат вниманието на все по-широки кръгове на българската общественост.

Седмият брой на списание „Манас“, посветен на културите и обществата на страните от Южна, Източна и Югоизточна Азия, от една страна, е отговор от страна на българските изследователи и специалисти по ЮИЮА на този увеличаващ се интерес. От друга, това несъмнено е една поредна стъпка към формирането на българска изследователска и образователна школа за изследвания на регионите Южна, Източна и Югоизточна Азия като първа такава на Балканския полуостров, която да заеме достойно място в глобалната мрежа от изследователски центрове по ЮИЮА.

В заключение нека пожелаем добър път на 7-ми брой на „Манас“, както и по-нататъшни творчески и плодотворни успехи на редакционния колектив и авторите на списанието.

Проф., дфсн., д-р ист. Нако Стефанов